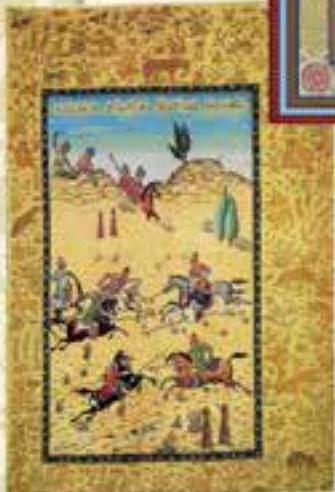

فصل دوم

آثار هنری طراحی و نقاشی سنتی

اهداف رفتاری: پس از پایان این فصل انتظار می‌رود هنرجو بتواند:

- طراحی و نقاشی سنتی را تعریف کند؛
- اجزای مختلف طراحی و نقاشی سنتی را بیان کند؛
- انواع هنرهای طراحی و نقاشی سنتی ایران را نام ببرد؛
- هدف و کاربرد طراحی و نقاشی سنتی را شرح دهد؛
- ویژگی هریک از هنرهای طراحی و نقاشی سنتی ایران را بیان کند؛
- ابزار و وسایل، مواد و مصالح موردنیاز طراحی و نقاشی سنتی را نام ببرد؛
- هریک از انواع هنرهای طراحی و نقاشی سنتی ایران را تعریف کند؛
- مراحل تولید انواع هنرهای طراحی و نقاشی سنتی را شرح دهد.

تعریف: اجرای طرح‌ها و نقش‌های خیالی به صورت مذهبی، حماسی، عرفانی، تخیلی و ... اجرا می‌شود. آثار و هنرهای حاصل از طراحی و نقاشی سنتی ایران عبارت است از:

طراحی سنتی، نگارگری، تذهیب، تشعیر، گل و مرغ و خیالی‌سازی (نقاشی قهوه‌خانه‌ای) (شکل ۲-۱)

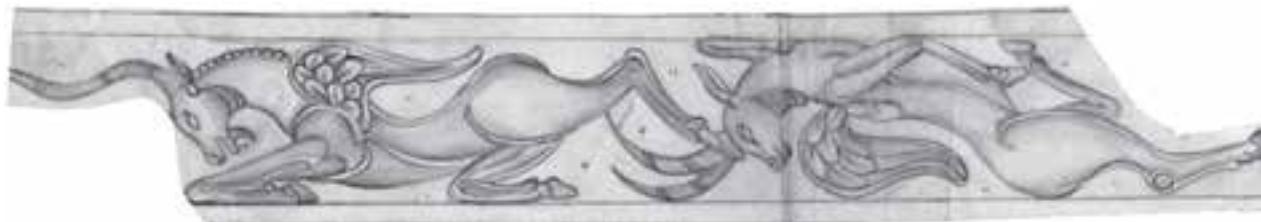
به طور کلی آثار هنری طراحی و نقاشی سنتی دارای سه جزء طرح، نقش و رنگ بوده که به تناسب ویژگی و کاربرد خاص آن با یکدیگر تفاوت دارند (جدول ۲-۲).

خطی یا با رنگ‌های خالص و درخشان به شکل تزینی و کاربردی به وسیله‌ی ابزار خاص بر سطوح مختلف را «طراحی و نقاشی سنتی» گویند.

انواع: طراحی‌ها و نقاشی‌های سنتی ایرانی براساس آموخته‌ها و الهام‌گیری از جلوه‌های طبیعت، متکی بر احساس و درک هنرمند در چارچوبی مشخص و موضوع‌های گوناگون

شکل ۱-۲-الف - طراحی سنتی برای نگارگری

شکل ۱-۲-ب - طراحی سنتی حاشیه برای قلمزنی

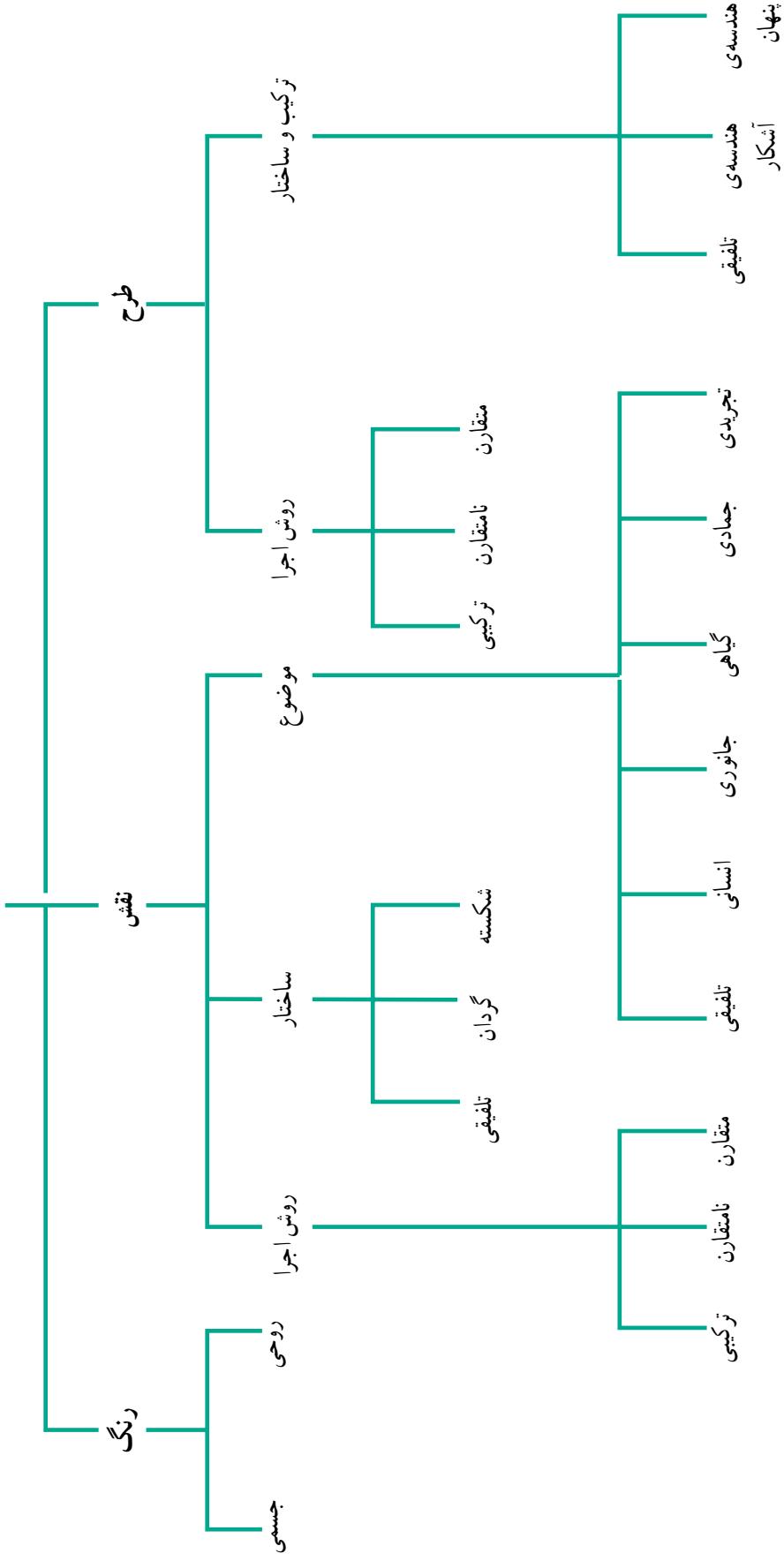
شکل ۱-۲-ج - طراحی سنتی برای تشعیر

شکل ۱-۲-د - طراحی سنتی برای تذهیب و گل و مرغ

جدول ۲-۲- زیر مجموعه اجزای طراحی و نقاشی سنتی

اجزای طراحی و نقاشی سنتی

هنرمند اجزا و عناصر را در محل تلاقي شکل‌های هندسی و یا گردش‌های موزون و حلواني پنهان قرار می‌دهد. گاهی نیز ساختار هندسی آشکار و مشخص می‌باشد؛ ترکیب‌هایی مانند لچک و ترنج، محرابی، ترنجی و مکرر از این قبیل است. در برخی از آثار علاوه بر هندسه‌ی آشکار از هندسه‌ی پنهان نیز در ساختار کلی بهره می‌گیرند که به آن ساختار تلفیقی می‌گویند. انواع طرح‌ها با موضوع‌ها و ترکیب‌های مختلف به روش‌های گوناگونی اجرا می‌شوند که عبارت‌اند از روش متقارن، روش نامتقارن و روش ترکیبی. طرح‌های متقارن گاه به صورت $\frac{1}{2}$ ، $\frac{1}{4}$ یا واگرها ای از کل طرح مانند محرابی، لچک و ترنج و مکرر، انجام می‌شود. طرح‌هایی که بدون قرینه‌سازی یا به شکل سراسری اجرا می‌شوند نامتقارنند (مانند طرح‌های شکارگاه و افshan). اگر بخشی از طرح به صورت متقارن و بخشی دیگر به صورت نامتقارن اجرا شود به آن روش اجرای ترکیبی می‌گویند. (مانند طرح باغی، شکل ۲-۳).

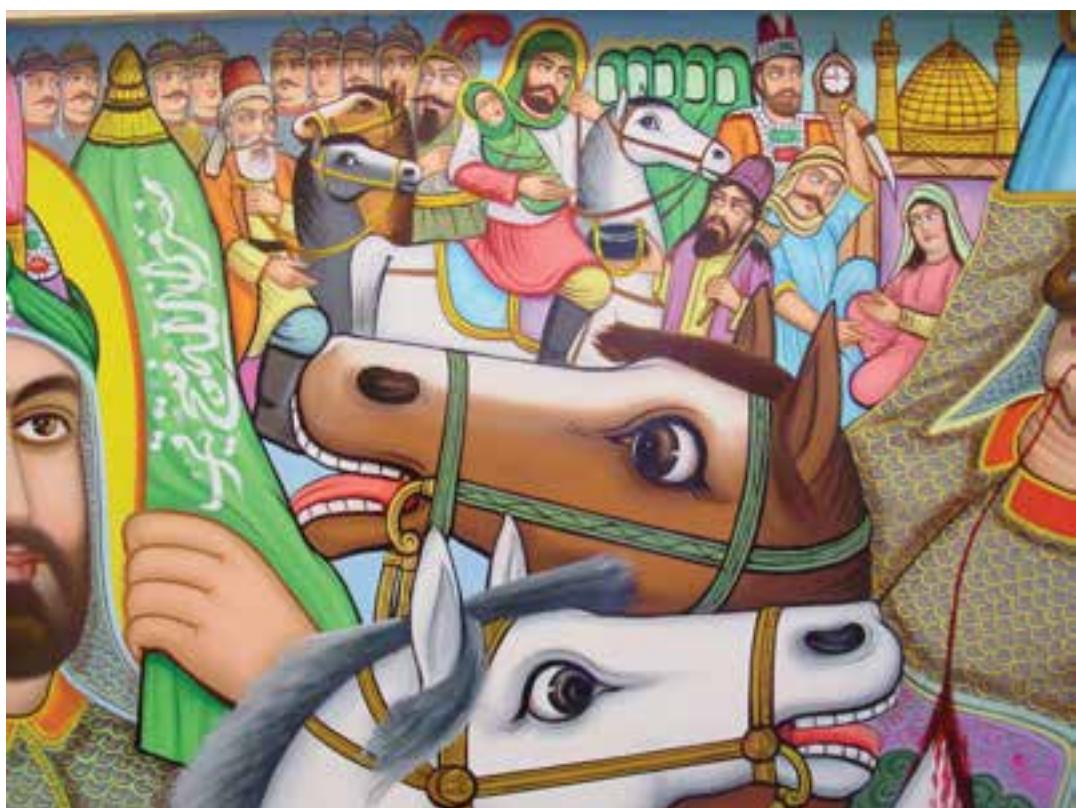
اکنون به توضیح هریک از اجزای جدول ۲-۲ می‌پردازیم:

هدف و کاربرد: هریک از این آثار کاربردهای گوناگونی از جمله، کتاب‌آرایی، مرقعات، نگاره‌های مستقل، دیوارنگاری و تربیت اشیا (فلزی، سفالی، چوبی، سنگی و ...) دارند.

شکل ظاهری: شکل ظاهری در طراحی و نقاشی سنتی شامل طرح، نقش و رنگ است.

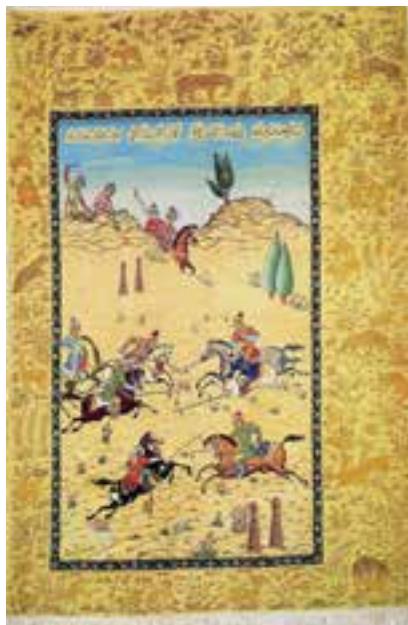
الف - طرح: در طراحی و نقاشی سنتی به ترکیب و ساختار^{*} کلی که براساس هندسه (آشکار، پنهان یا تلفیقی)، به یکی از روش‌های متقارن، نامتقارن یا ترکیبی اجرا می‌شود «طرح» می‌گویند.

یکی از عوامل طرح، ترکیب و ساختار آن است. هندسه و تنشیات اجزای اثر در طراحی و نقاشی سنتی ایرانی اهمیت فراوانی دارد. ساختار هندسی گاه پنهان است و عناصر و اشکال را در بر می‌گیرد و لذا به راحتی قابل مشاهده نیست. در این نوع ساختار،

شکل ۲-۳-الف- طراحی سنتی با هندسه پنهان و نامتقارن

* ساختار: اسکلت‌بندی و چارچوب کلی هر اثر را ساختار می‌نامند.

شکل ۳-۲-ج - طراحی سنتی (شکارگاه) با هندسه آشکار و پنهان و اجرای ترکیبی

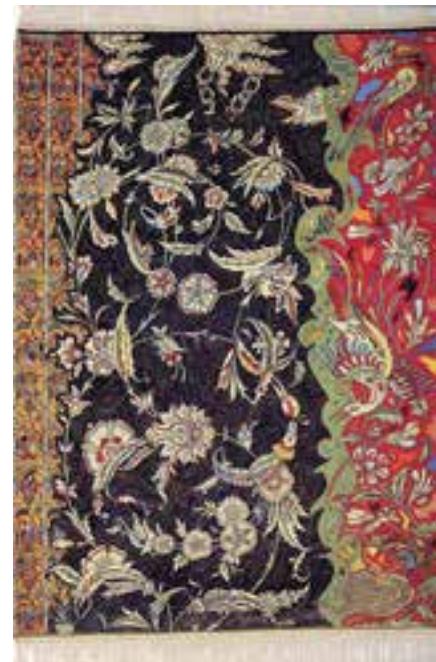
مشخص، طرح به وجود می‌آید. نقش‌های موردنظر می‌توانند انواع نقش‌های انسانی، گیاهی، جانوری و جمادی باشند که به صورت تحریدی و تلفیقی اجرا می‌شوند. (شکل ۴-۲-الف، ب، ج و د)

شکل ۳-۲-ب - طراحی سنتی (چک و ترنج) با هندسه آشکار و پنهان ب - نقش: به شکلی که با انواع خطوط (شکسته، گردان و تلفیقی) در موضوع‌های گوناگون و به روش‌های متقارن، نامتقارن و یا ترکیبی به وجود آید «نقش» می‌گویند.
از کنار هم چیدن انواع نقش‌ها و یا تکرار آن‌ها با ترکیبی

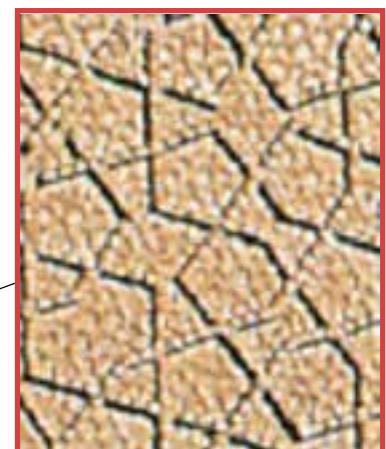
شکل ۴-۲-ب - نقش حیوانی، شکسته، نامتقارن روی یک ظرف سفالی

شکل ۴-۲-الف - نقش گیاهی گردان، متقارن (گل لاله عباسی)

شکل ۴-۲-ج – نقش جانوری، گردان، نامتقارن (روی یک بشقاب سفالی)

شکل ۴-۲-د – نقش جمادی، هندسی، متقارن (سرمه‌دان و طبل، تلفیق آجرکاشی در بنا)، گنبدکبود مراغه

باید دانست که هنر طراحی و نقاشی سنتی ایرانی هم بر زمینه‌های تخت یا صاف قابل اجراست و هم بر زمینه‌های محدب؛ و در همه‌ی آثار صنایع دستی ایران قابل مشاهده است.

شکل ۵-۲-الف-رنگ جسمی (در خیالی سازی)

ج-رنگ: از عناصر مهم طراحی و نقاشی سنتی «رنگ» است که با جلوه‌های خالص و درخشان و یا ترکیب‌های گوناگون در آثار مشاهده می‌شود. در نقاشی سنتی از دو اصطلاح رنگ جسمی و رنگ روحی استفاده می‌شود. اگر رنگ با غلظتی به کار رود که رنگ‌های دیگر و یا رنگ زمینه را به طور کامل پوشاند به آن رنگ جسمی می‌گویند ولی اگر غلظت رنگ کم باشد به طوری که پس از رنگ‌آمیزی، آثار رنگ زمینه یا رنگ‌های قبلی همچنان نمایان باشد، به آن رنگ روحی گفته می‌شود. (شکل ۵-۲-الف و ب)

شکل ۵-۲-ب-رنگ روحی (در نگارگری)

فناوری (روش تولید):

ترسیم انواع نقش و نگارهای خیالی به صورت خطی در موضوعات و ترکیب‌های مختلف برای به کارگیری در انواع آثار صنایع دستی را «طراحی سنتی» می‌گویند (شکل ۶-۲).

شکل ۶-۲- اجرای طراحی سنتی روی بدنهٔ سفالی

هدف و کاربرد طراحی سنتی: طراحی سنتی در تمام

آثار هنری صنایع دستی به کار می‌رود.

شکل ظاهری طراحی سنتی: طراحی سنتی بر روی سطوح تخت و محدب انجام می‌شود و همهٔ خطوط سازندهٔ طرح و نقش تک رنگ است.

ابزار: اشیاء و وسائلی چون انواع قلم، قلم مو، خطکش، برگار، گونیا، مهره، ترلینگ، ظرف رنگ و آب، زیردستی، میز و... ابزار و وسائل طراحی و نقاشی سنتی را تشکیل می‌دهند.
مواد و مصالح: انواع رنگ‌های جسمی و روحی، بوم‌ها با جنس‌های مختلف (مقوا، کاغذ، چرم و...) کاغذ پوستی، آب، بودرهای طلایی و نقره‌ای، صمغ، ورق طلا، عسل و... در طراحی و نقاشی سنتی مصرف می‌شود.

یادآوری: لازم به ذکر است که این ابزار و مواد و مصالح برای اجرای کار بر روی کاغذ و مقوا مناسب است و نه بر سطوح دیگر. در صورتی که نوع و جنس سطح کار و اندازهٔ آن متفاوت باشد (مانند کاشی، ظرف سفالی، اشیای فلزی، دیوار گچی و...) از ابزار و مواد و مصالح متناسب با آن سطوح (قلم مو، لعب و...) استفاده می‌شود.

هریک از انواع طراحی و نقاشی سنتی ایران با توجه به موضوع، کاربرد، طرح و نقش و روش اجرا دارای ویژگی‌های خاصی است. به طور کلی مراحل تولید در همهٔ آثار طراحی و نقاشی سنتی با کمی تفاوت مشابه است. این مراحل به ترتیب اجرا عبارت‌اند از :

- هنرمند طرح موردنظر خود را بر روی کاغذ پیاده می‌کند؛
- طرح آماده شده را بر روی سطح کار (کاغذ، مقوا، پوست و ...) منتقل می‌کند؛
- با قلم‌گیری ساده و کم رنگ طرح را بر روی زمینهٔ کار ثابت می‌کند.
- با توجه به نوع اثر (تذهیب، نگارگری، تشعیر، خیالی‌سازی و...). رنگ‌های مناسب را انتخاب و با قلم مو، طرح، نقش‌ها و زمینه را رنگ‌گذاری می‌نماید؛
- اجزای رنگ‌آمیزی شده را ساخت و ساز (پرداز) و در پایان قلم‌گیری می‌کند؛

- پس از پایان کار اطراف اثر را با رنگ‌های مختلف و ابزار مخصوص، جدول‌کشی می‌نماید.
اکنون به تعریف و توضیح هریک از انواع آثار هنرها در طراحی و نقاشی سنتی می‌پردازیم :

روش تولید طراحی سنتی:

ندارد، در طراحی سنتی نوع کار تنها به مهارت طراح و روش اجرای آن بستگی دارد.

ابزار و وسایل: مهم‌ترین ابزار موردنیاز طراحی سنتی

انواع مداد، قلم مو و ابزار اندازه‌گیری و خط‌کشی است.

مواد و مصالح:

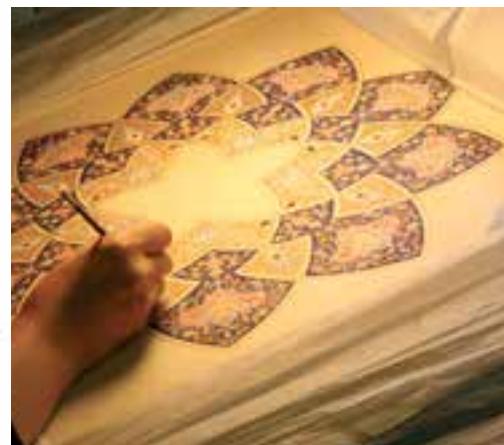
کاغذ ماده‌ی اصلی مصرفی در این هنر به شمار می‌رود. اما بر زمینه‌های آثار مختلف صنایع دستی که از مواد گوناگونی تشکیل شده‌اند نیز اجرا می‌شود.

۲— تذهیب

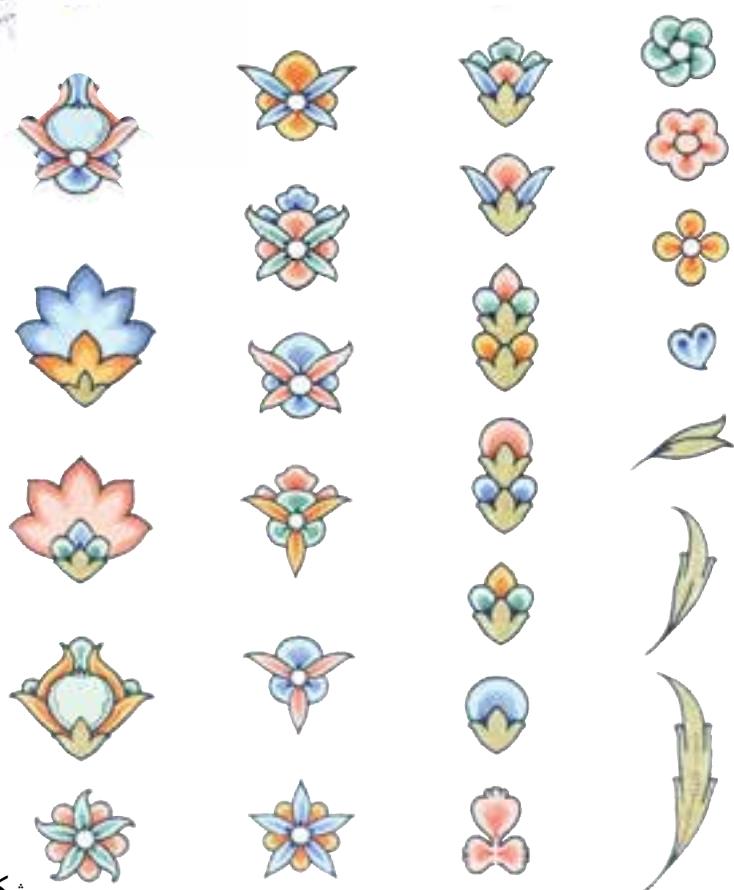
طراحی، رنگ‌آمیزی، طلا اندازی، پرداخت و قلم‌گیری طریف انواع طرح‌ها و نقوش گیاهی و هندسی برای تزیین کناره‌ها و سطوح مختلف را «تذهیب» می‌گویند (شکل ۷—۲)

شکل ۷—۲—الف— تذهیب کناره‌ها و سر لوح

شکل ۷-۲-ب - شمسه در تذهیب

شکل ۷-۲-ج - برخی از نقش‌های مورد استفاده در تذهیب

با نقوش انسانی و حیوانی تلفیق می‌کنند. رنگ‌های جسمی با جلوه‌های لاچور دی، فیروزه‌ای، قرمز، زرد، نارنجی، سیاه، طلایی و نقره‌ای در این هنر رواج بسیاری دارد. از رنگ‌های روحی برای ساخت و ساز و پرداز داخل برخی از نقوش از جمله گل‌ها و اسلیمی‌ها استفاده می‌شود.

روش تولید تذهیب

ابزار و وسایل: انواع قلم مو، مداد، ابزار خط‌کشی، گونیا، جدول کش، پرگار، ظرف آب و رنگ، مهره و زیردستی (شکل ۸-۲).

هدف و کاربرد تذهیب: تذهیب در ابتدا برای تزیین حاشیه‌ی برگ‌های کتاب‌ها، سرلوحه‌ها و کناره‌های قطعات خوش‌نویسی به کار رفته است. به تدریج کاربرد این هنر گستردۀ‌تر شده، به گونه‌ای که امروزه تذهیب تمام زمینه را به عنوان یک نگاره‌ی مستقل می‌توان مشاهده کرد.

شكل ظاهری تذهیب: تذهیب را بر سطوح تخت و محدب

ساخر آثار صنایع دستی از جمله ظروف مینایی و کاشی هفت‌رنگ نیز اجرا می‌کنند. در این هنر از نقوش گیاهی (اسلیمی و ختایی) و هندسی (گره‌ها) بهره می‌گیرند. هنرمندان گاهی نقوش گیاهی را

شکل ۸-۲- ابزار، وسایل و مواد مصرفی در تذهیب

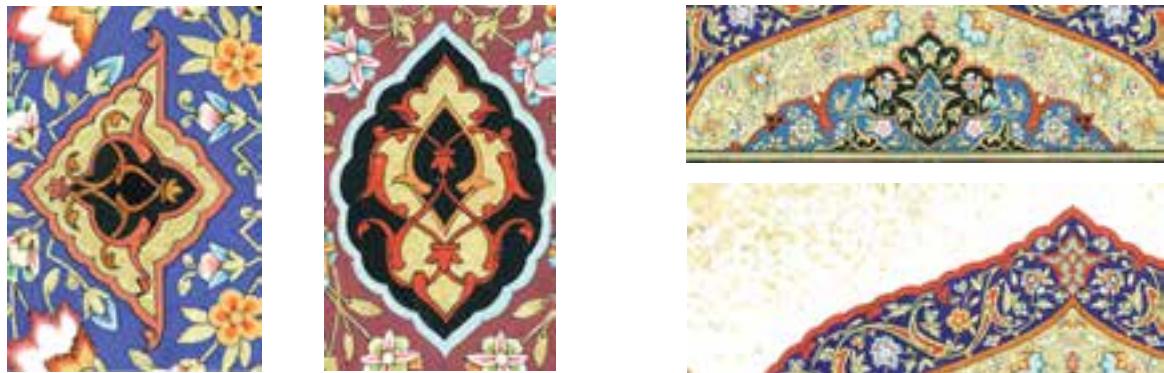
- با استفاده از کاغذ پوستی از طرح آماده شده نسخه‌برداری
- کاغذ پوستی را بر سطح کار اصلی قرار داده و طرح را بر روی سطح کار منتقل می‌سازند؛
- طرح منتقل شده را با قلم‌گیری ساده و کم رنگ روی

مواد و مصالح: انواع رنگ‌های جسمی و روحی، صمغ، آب، کاغذ پوستی، مقوا، تخته‌سله‌لایی، ورق طلا و مرکب می‌کنند؛

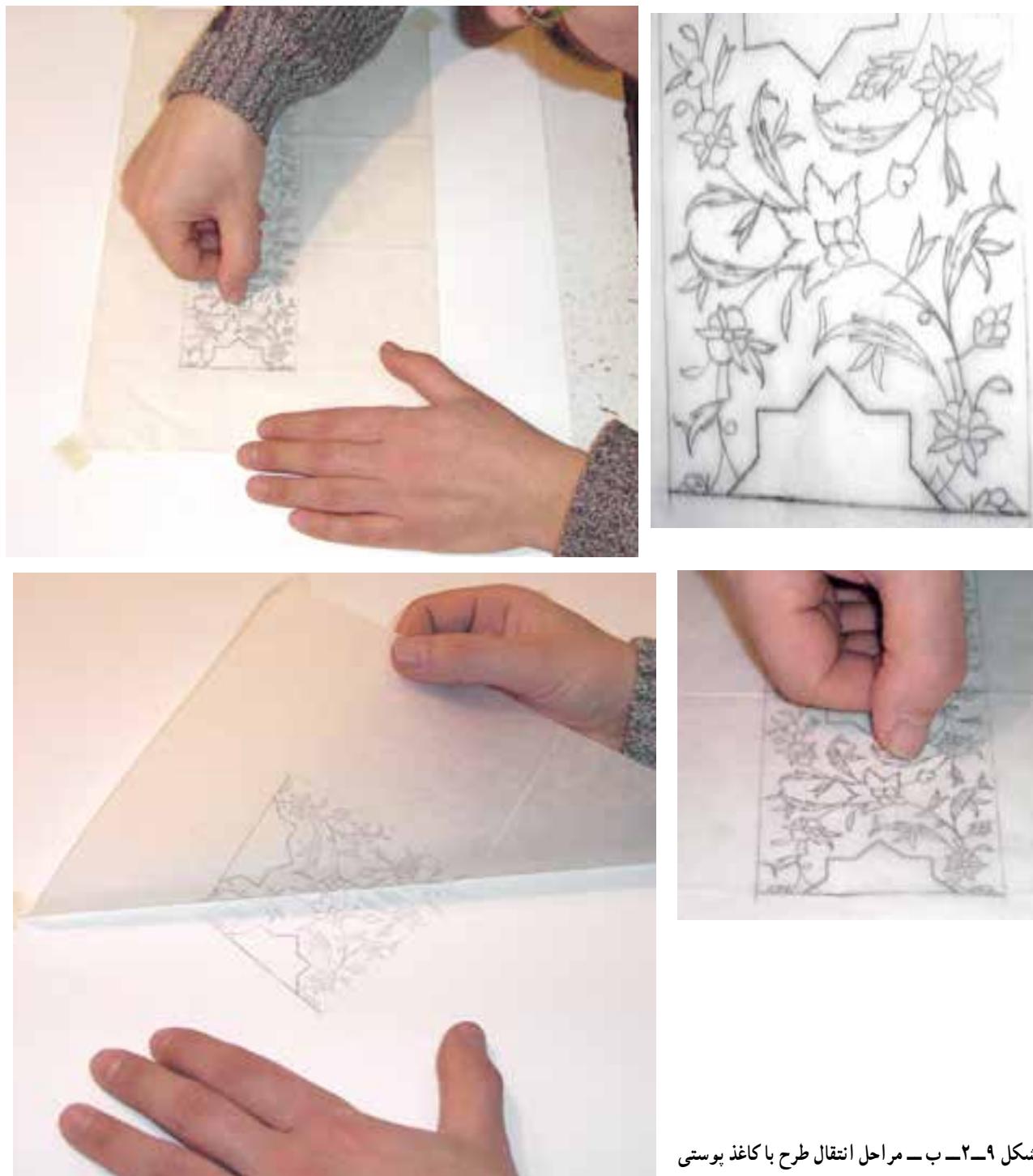
مشکی از جمله مواد و مصالح تذهیب می‌باشند.

مراحل تولید

- بسته به سطح موردنظر (حاشیه، سر لوح، شمسه و ...)
 - کار مشخص و ثابت می‌کنند (شکل ۹-۲).
- طرح مناسبی را با ترکیبی از نقوش ختایی و اسلیمی (گیاهی) بر کاغذ پیاده می‌کنند.

شکل ۹-۲-الف - انواع نقش‌های ختایی و اسلیمی

شکل ۹-۲-ب - مراحل انتقال طرح با کاغذ پوستی

شکل ۹-۲-ج - طرح و قلمگیری ساده

- اجزای انتخابی طرح را با قلم مو طلا اندازی کرده و

رنگ آمیری می کنند؛

مهره می کشند (شکل ۲-۱۰)

شکل ۲-۱۰- مراحل طلا اندازی و مهره کشی

– به تناسب، نقوشی مانند گل‌ها، اسلیمی‌ها و ... را با رنگ‌های روحی ساخت و ساز و قلم‌گیری می‌کنند؛ (شکل ۲-۱۱)

با استفاده از خط‌کش و جدول‌کش و رنگ‌های مختلف اطراف کار را جدول‌کشی می‌کنند.

شکل ۲-۱۱-ب-رنگ آمیزی (متن)

شکل ۲-۱۱-الف-مراحل رنگ آمیزی (حاشیه)

شکل ۲-۱۱-ج-قلم‌گیری

۳- تشعیر

خاص آن است. هنرمند با مهارت، تندی و کندی خطوط نقش‌ها

را به صورت روان و مشخص در اثر نمایان می‌سازد. در هنر تشعیر گاهی تنها با یک رنگ خطوط محیطی نقش قلم‌گیری بارزی می‌شود و گاه متن نقش را با همان رنگ به صورت ملایم رنگ آمیزی می‌کند، همچنین در مواردی رنگ آمیزی نقش با رنگی متفاوت انجام می‌شود. تشعیر را به صورت تخت اجرا می‌کند. در طرح‌های تشعیر از نقش‌های انسانی، گیاهی (گل‌ها، برگ‌ها، درختان و ...)، حیوانی (برندگان، چهارپایان و ...) و خیالی (فرشته، اژدها و ...) بهره می‌گیرند (شکل ۲-۱۲).

طراحی و رنگ آمیزی محدود (بایک یا دورنگ) و قلم‌گیری طرح‌ها با نقوش سنتی (گیاهی، انسانی و حیوانی) با موضوع‌های مختلف را برای پر کردن زمینه یا حاشیه «تشعیر» می‌گویند. هدف و کاربرد تشعیر: تشعیر با بهره‌گیری از طرح‌های با موضوع مذهبی، حماسی، عرفانی و خیالی برای پر کردن زمینه یا حاشیه در هنر کتابت و کتاب‌آرایی و یا به صورت نگاره‌ی مستقل به کار می‌رود.

شکل ظاهری تشعیر: مهم‌ترین ویژگی تشعیر، قلم‌گیری

شکل ۲-۱۲- برخی از نقش‌های تشعیر

کار آماده می‌کند؛

اجرای تشعیر بیشتر بر روی کاغذ و مقوا رایج است. اما این

هنر قابلیت اجرا بر سطوح تخت و منحنی سایر آثار صنایع دستی

- طرح را بر روی زمینه منتقل می‌کند؛

مانند آثار سفالی، کاشی هفت‌رنگ، پوست و غیره را نیز دارد.

- خطوط و نقش‌ها را قلم‌گیری و به دلخواه داخل نقش‌ها،

با رنگی ملایم رنگ آمیزی می‌کنند (شکل ۲-۱۳).

- جدول‌کشی با رنگ‌های مختلف انجام می‌شود. (شکل

۲-۱۴).

روش تولید تشعیر

ابزار و مواد و مصالح: ابزار و وسایل و مواد و مصالح

مورد استفاده در تشعیر و تذهیب یکسان است.

مراحل تولید

- طرح اولیه را با کمک طراحی سنتی و متناسب با زمینه‌ی

رنگ آمیزی با ته رنگ طلایی

قلم‌گیری اولیه

طراحی و انتقال آن

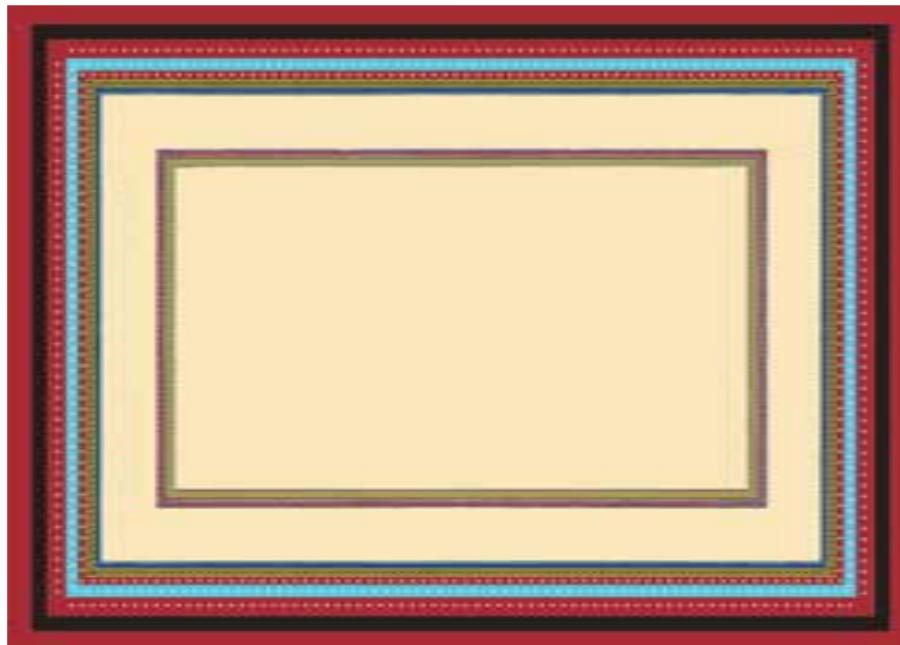

شکل نهایی تشعیر

قلم‌گیری نهایی

شكل ۱۳-۲-مراحل تشعیر

شکل ۱۴-۲—جدول کشی

۴—نگارگری

طراحی، رنگآمیزی، پرداز و قلمگیری انواع طرح‌ها و نقوش سنتی با موضوع‌های مختلف برای ایجاد نگاره‌های مستقل و کاربردی (کتاب‌آرایی و دیوارنگاری) را «نگارگری» گویند (شکل ۱۵-۲).

شکل ۱۵-۲—نگارگری (اثر مرحوم استاد رستم شیرازی)

دیوارنگاری، کتاب آرایی و به تصویر کشیدن مفاهیم مختلف بوده است. امروزه این هنر برای ایجاد نگاره‌های مستقل با یافتن شخصی هنرمند (تبلو، لوح و ...) رواج پیشتری دارد.

شکل ظاهری نگارگری : آثار نگارگری پیشتر بر سطح تخت مشاهده می‌شود. اگر چه این هنر با گستردگی فراوان بر سطح آثار متنوع صنایع دستی به کار می‌رود. نمونه‌های آن عبارتند از تابلوهای نگارگری، دیوارنگاری، کاشی، سفال‌های لعابی، ظروف میانی و ... (شکل ۲-۱۶-الف، ب و ج)

نگارگری در میان آثار مختلف طراحی و نقاشی سنتی از تنوع موضوع، رنگ آمیزی، ترکیب‌بندی و گستردگی بیشتری برخوردار است. در این هنر ذهن هنرمند آزادانه به خیال‌پردازی در موضوعات گوناگون می‌پردازد و نتیجه‌ی آن را با طرح‌های خیالی مشاهدات عینی و آموخته‌ها در ترکیب‌بندی‌های مختلف آشکار می‌سازد. خیال هنرمند، در این هنر، از قلمرو زمان و مکان واقعی گذشته و با تکیه بر آموخته‌ها، خاطره‌ها و آرزوهاش، نگارگری می‌کند.

هدف و کاربرد نگارگری : نگارگری در ابتدا در خدمت

شکل ۲-۱۶-الف - دیوار نگاری (صلع جنوب شرقی میدان ولی‌عصر تهران)

شکل ۲-۱۶- ب - کتاب آرایی با موضوع
فردوسی و شعرای غزنه (شاهنامه بایسنقری) -
ه.ق. کاخ گلستان

شکل ۲-۱۶- ج - نگاره مستقل

- روش تولید نگارگری: ابزار، وسایل، مواد و مصالح در انتخابی انتقال می‌دهند:
- قلم‌گیری اولیه را انجام می‌دهند؛
 - اجزای مختلف طرح را با رنگ‌های جسمی یا روحی رنگ‌آمیزی می‌کنند؛ (شکل ۲-۱۷).

مراحل تولید

- پس از اجرای کامل طرح خیالی، آن را بر زمینه‌ی

شکل ۲-۱۷- رنگ آمیزی یک اثر نگارگری

- قسمت‌هایی از نقش‌ها را با رنگ‌های روحی مناسب، ۵- گل و مرغ ساخت و ساز (پرداز) می‌کنند؛
- طراحی، رنگ‌آمیزی و ساخت و ساز انواع طرح‌ها و نقش‌های گیاهی و پرندگان در حالت‌های مختلف برای ایجاد نگاره‌های مستقل و کاربردی (جلد، قلمدان و ...) را «گل و مرغ‌سازی» می‌گویند (شکل ۲-۱۸).
- خطوط نقش‌ها را با رنگ‌های مختلف قلم‌گیری می‌کنند؛
- جدول کشی را انجام می‌دهند.

شکل ۱۸-۲- نگاره‌ی مستقل گل و مرغ با جدول‌کشی

مذهبی اولین بستر اجرای گل و مرغ به شمار می‌روند. ولی این هنر به تدریج بر سطح آثاری مانند قلمدان، صندوقچه، قاب آینه، جلد سایر کتاب‌ها و نیز به صورت نگاره‌های مستقل گسترش یافته است. (شکل ۲-۱۹)

در این هنر رابطه‌ای عارفانه‌ای میان دو آفریده‌ی زیبا و ظرف پروردگار یعنی گل و بلبل (مرغ آوازخوان) با خیال پردازی به تصویر کشیده می‌شود. ویژگی مهم این هنر گذشته از موضوع، برداز نقطه‌ای بسیار ظرف و پرکار نقش‌هاست.

هدف و کاربرد گل و مرغ: جلد‌های قرآن کریم و کتاب‌های

گل و مرغ (گل زنبق)

قلمدان با طرح گل و مرغ (گل محمدی)

شکل ۲-۱۹

انواع گل محمدی، زنبق، لاله، نرگس، داودی و غنچه‌های آنهاست. در کنار گل‌ها نیز پرنده‌گانی کوچک و رنگارنگ با بال‌های باز یا بسته، و در حال ترنم، قرار گرفته‌اند. (شکل ۲-۲۰)

شکل ظاهری گل و مرغ: هنر گل و مرغ بیشتر به صورت نحت بر سطوح کاغذی، مقوایی و گاه چوبی اجرا می‌شود. گاهی نیز بر آثار دیگر صنایع دستی از جمله ظروف مینایی، کاشی و ... مورد استفاده قرار می‌گیرد. گل‌های به کار رفته در این هنر بیشتر

شکل ۲-۲۰- رابطه‌ی گل و مرغ

- نقش‌ها را با رنگ‌های جسمی رنگ آمیزی می‌کنند؛
- با استفاده از رنگ‌های روحی با دقت و ظرافت نقش‌ها را ساخت و ساز نقطه‌ای می‌کنند(شکل ۲-۲۱).

روش تولید گل و مرغ، ابزار و مواد و مصالح: در این هنر همانند ابزار و موادی است که در نگارگری به کار می‌رود.

مراحل تولید

- طرح اولیه را اجرا و بر روی زمینه منتقل می‌کنند؛
- جدول کشی را انجام می‌دهند.

شکل ۲-۲۱- پرداز در گل و مرغ

۶— خیالی‌سازی (نقاشی قهقهه‌ای)

همچنین وقایع و روایت‌های مذهبی ساخته و پرداخته شده است. در این هنر گاهی وقایع مختلف از زمان‌های متفاوت در کنار یکدیگر تصویر می‌شوند، مانند واقعه‌ی کربلا، هفت‌خوان رستم و... . گاهی نیز یک داستان حماسی یا افسانه‌ای خیالی‌سازی می‌شود مانند افسانه‌ی زال و سیمرغ، رستم و سهراب و ... (شکل‌های ۲۲-۲-الف و ب).

طراحی، رنگ‌آمیزی و ساخت و ساز انواع طرح‌ها با نقش‌های انسانی و حیوانی با موضوع‌های مختلف مذهبی و ملی برای ایجاد نگاره‌های مستقل و کاربردی (نقاشی روی پرده‌های بزرگ) را «خیالی‌سازی» می‌گویند.

این شاخه از هنر طراحی و نقاشی سنتی با بهره‌گیری از داستان‌های عامه‌پسند و قومی از جمله حماسه‌ها، افسانه‌ها و

شکل ۲۲-۲-الف - خیالی سازی (چند اتفاقی)

شکل ۲۲-۲- ب - خیالی سازی(چنداتفاقی)

برای اجرای خیالی‌سازی بوده است. گاهی نیز این هنر را بر پرده اجرا کرده‌اند تا به راحتی حمل و در مکان‌های مختلف نصب شود. در این صورت در میان گروه بیشتری از مردم حتی روستائیان نیز راه یافته است (شکل ۲-۲۳).

هدف و کاربرد خیالی‌سازی : یکی از اهداف اصلی این هنر بیان وقایع و داستان‌ها و انتقال و گسترش مقاومیت و مضامین آن‌ها (شجاعت، ایثار، پاکدامنی، جوانمردی و ...) به منظور هدایت و پنداموزی عامه‌ی مردم است. بنابراین دیوار قهوه‌خانه‌ها، زورخانه‌ها، کاروانسراها و دیگر مکان‌های عمومی زمینه‌ای مناسب

شکل ۲-۲۳- خیالی سازی با موضوع حماسی (یک اتفاقی)

برخوردار بوده و حاشیه‌سازی در این هنر مرسوم نیست. در بسیاری از آثار خیالی‌سازی نقش‌های انسانی و حیوانی با اندازه‌ی بزرگ‌تری در ترکیب قرار گرفته و نیز گاهی نام شخصیت‌ها در کنار تصویرشان درج شده است (شکل ۲-۲۴).

شکل ظاهری خیالی‌سازی : خیالی‌سازی به صورت تخت و بیشتر در شکل مستطیل و مربع اجرا می‌شود. از ویژگی‌های مهم این هنر بزرگی اندازه‌ی آن نسبت به سایر آثار طراحی و نقاشی سنتی و استفاده از رنگ‌های روغنی است. همچنین از ساخت و ساز کمتری نسبت به نگارگری، تذهیب و گل و مرغ

شکل ۲-۲۴- خیالی سازی با درج اسامی اشخاص

روش تولید خیالی‌سازی

مراحل تولید

- طرح آماده شده را بر اساس موضوع انتخابی بر بستر مناسب منتقل می‌کنند؛
- قسمت‌های مختلف اثر را رنگ‌آمیزی و ساخت و ساز

ابزار و وسایل: انواع قلم مو، کاردک، تخته رنگ، چوب
باریک تکیه‌گاه، ابزار اندازه‌گیری و خط‌کشی، ابزار و وسایل
خیالی‌سازی هستند.

مواد و مصالح: پودر و رنگ‌های روغنی، روغن جلا، می‌کنند؛

- در پایان با روغن جلا سطح کار را می‌پوشانند.

نفت، حلال رنگ روغنی، بوم (پارچه‌ای) و چهارچوب دراین هر استفاده می‌شوند.

پرسش‌ها

- ۱- طراحی و نقاشی سنتی را تعریف کنید و اجزای آن را نام ببرید.
- ۲- انواع هنرهای طراحی و نقاشی سنتی ایران کدامند؟ کدامیک کاربرد بیشتری دارد؟
- ۳- موضوع آثارنگارگری و گل و مرغ سازی چه تفاوتی با یکدیگر دارند؟
- ۴- نقوش به کار رفته در هنر تذهیب و خیالی‌سازی را با یکدیگر مقایسه کنید و ویژگی‌های هریک از این دو هنر را شرح دهید.
- ۵- رنگ‌گذاری و ساخت و ساز در تشعیر و نگارگری چگونه است؟ توضیح دهید.
- ۶- کاربردهای تذهیب و خیالی‌سازی را نام ببرید.
- ۷- روش‌های اجرای طرح و نقش کدامند؟ شرح دهید.
- ۸- مواد و مصالح مورد استفاده در طراحی سنتی و گل و مرغ سازی را با یکدیگر مقایسه کنید.